

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 6 juli 2012 in zaken nrs. 12/6470 en 12/6475 in het geding
tussen:

de vreemdelingen,

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 februari 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, tegen de vreemdelingen een inreisverbod uitgevaardigd. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2012 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De vreemdelingen klagen in de enige grief dat de rechtbank, door te overwegen dat zij geen individuele omstandigheden hebben gesteld op grond waarvan de minister van de opgelegde duur van de inreisverboden van twee jaar zou hebben moeten afzien, niet heeft onderkend dat de minister bij het bepalen van de duur van de inreisverboden heeft nagelaten alle omstandigheden van het geval te betrekken en ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij inreisverboden van twee jaar heeft opgelegd.

1.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij - behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen - een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van de Terugkeerrichtlijn.

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan om af te zien van het opleggen van een inreisverbod dan wel voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om af te zien van het opleggen van een inreisverbod dan wel om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

1.2. De minister heeft in de onderscheiden voornemens van 22 februari 2012 noch op enig ander moment in de bestuurlijke fase aan de vreemdelingen kenbaar gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot verkorting van de duur van de op te leggen inreisverboden en dat het aan de vreemdelingen is dergelijke individuele omstandigheden

naar voren te brengen. Daardoor heeft de minister de vreemdelingen niet in staat gesteld om individuele omstandigheden aan te voeren en daarom heeft hij deze niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van de besluiten van 24 februari 2012 kunnen betrekken.

De vreemdelingen klagen derhalve terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat deze besluiten in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb zijn genomen. De grief slaagt.

2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover hierin de beroepen gericht tegen de inreisverboden ongegrond zijn verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de beroepen tegen de in de besluiten van 24 februari 2012 vervatte inreisverboden gegrond verklaren en deze besluiten in zoverre wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb vernietigen.

3. De minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 juli 2012 in zaken nrs. 12/6470 en 12/6475, voor zover hierin de beroepen tegen de inreisverboden van 24 februari 2012 ongegrond zijn verklaard;
- III. verklaart de door de vreemdelingen in die zaken ingestelde beroepen in zoverre gegrond;
- IV. vernietigt de inreisverboden van 24 februari 2012;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

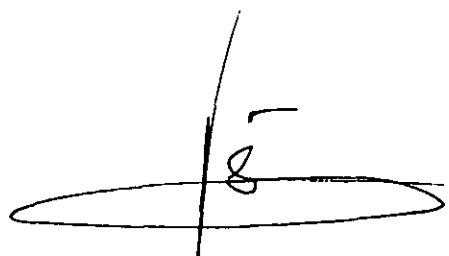
w.g. Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 november 2012

563-691.

Verzonden: 16 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser